

FESTIVAL CASTELL PERALADA

JULIOL - AGOST 2018

EL BIS CABARET

www.festivalperalada.com

#FestivalPeralada | #32FestivalPeralada | #PeraTu

EL FESTIVAL ÉS POSSIBLE GRÀCIES A:

Moltes gràcies per ajudar-nos a fer-ho possible!

Presentat per:

Organitzat per:

Amb el copatrocini de:

Amb la col·laboració de:

Amb el suport de:

Mitjans de comunicació oficials:

Productes oficials:

Festival Castell Peralada és membre de:

El Festival dóna suport

2018 Any Patrimoni cultural:

Agraïments:

EL BIS CABARET

HOTEL PERALADA
WINE SPA & GOLF
a les 22h

12 D'AGOST

Una idea Original de Xavier SABATA i Rafael R. VILLALOBOS

Xavier SABATA, contratenor

Dani ESPASA, direcció musical

Orquestra Barroca VESPRES D'ARNADÍ

Rafael R. VILLALOBOS, direcció d'escena

Cesc BARRACHINA, disseny d'il·luminació

PALOMO SPAIN, vestuari

25
GOLF CLUB
PERALADA

L'Art és tan difícil d'explicar
amb paraules
com algunes Sensacions

PROGRAMA

«Stille amare»

G. F. Händel, *Ptolomeo, re d'Egitto*, HWV 25 (1719)

«Alza il ciel»

G. M. Orlanini, *Adelaide* (1729)

«Pietoso nume ancier»

G. Bononcini, *Cantate e Duetti* (1721)

«Cor mio»

F. Cavalli, *La Calisto* (1651)

«Tango de la Menegilda»

F. Chueca, *La Gran Vía* (1886)* **

«Born this way»

Lady Gaga, *Born this Way* (2011)* **

«Morgen»

R. Strauss, *Vier Lieder Op. 27* (1894)*

«Losing my mind»

S. Sondheim, *Follies* (1971)*

«Blue Angel»

Antony and the Jonhsons, *Antony and the Johnsons* (2000)*

«Mild und leise»

R. Wagner, *Tristan und Isolde* (1865)*

* Arranjaments: Dani Espasa

** Versió de Rafael R. Villalobos

Cap al futur
amb la música.

LA VANGUARDIA

EL BIS

El Festival Castell de Peralada inaugura, amb motiu al 25è aniversari del Golf de Peralada, un nou escenari, un emplaçament situat en una de les millors terrasses de l'Hotel Peralada Wine Spa & Golf. És un espai meravellós a l'aire lliure on es poden programar propostes inèdites i exquisides per als amants de l'originalitat i de l'art en majúscula.

Amb aquest objectiu, el Festival ha convidat el contratenor Xavier Sabata –artista resident d'aquesta edició– per a una nit de cabaret. Al costat del director d'escena Rafael R. Villalobos i amb direcció musical de Dani Espasa, el tàndem Sabata-Villalobos presenta *El Bis*, un espectacle que neix després de l'última propina d'un concert, quan el teló es tanca i les ovacions es converteixen en un ressò llunyà.

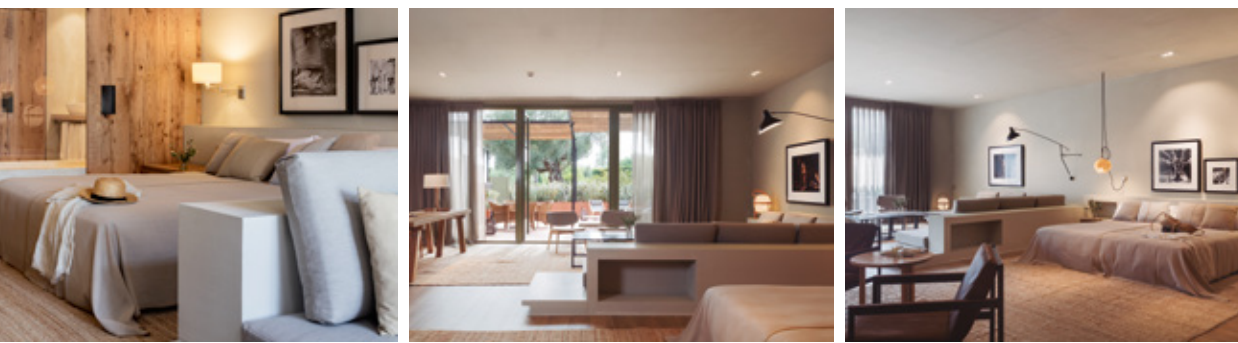
El Bis proposa una experiència voyeurista, a treure el cap per una finestra oberta des d'on es pot observar el torrent existencialista que engoleix el divo a enfrontar-se a les seves inseguretats més íntimes, però també, i alhora, un retrat divertit i amable que humanitza aquesta figura.

Aquest nou espectacle de cabaret és, a més, un viatge musical transversal i anacrònic que barreja obres de Cavalli, de Wagner o d'Antony and the Johnsons, esquitxat de referències que van des del teatre de l'absurd al cinema de Sofia Coppola.

NITS D'ÒPERA

LES MILLORS ÒPERES A LES NOVES SUITES DE L'HOTEL PERALADA

DON GIOVANNI · MADAMA BUTTERFLY · LA BOHÈME · OTELLO · ANDREA CHÉNIER · TURANDOT · CARMEN · LA TRAVIATA

LLETRES

*Arranjaments musicals: Dani Espasa

«Stille amare»

G. F. Händel, *Ptolomeo, re d'Egitto* HWV 25 (1719)

**Stille amare, già vi sento
Tutte in seno, la morte chiamar;
già vi sento smorzare il tormento
già vi sento tornarmi a bear**

Gotes amargues, ja sento com,
dins del meu pit, totes a l'una crideu la mort;
ja sento com alleugeu el meu turment;
ja sento com em torneu a fer felç.

«Alza il ciel»

G. M. Orlanini, *Adelaide* (1729)

**Alza al ciel pianta orgogliosa
le sue verdi eccelse cime,
cade un fulmine, e l'opime,
e rimane estinta al suol.**

La planta orgullosa alça al cel
el seu verd i altíssim cimall,
cau un llamp, l'afeixuga,
i resta, morta, a terra.

**Tal s'innalza ancor fastosa
la fortuna d'un tiranno.
Ma punita alfin dai numi
fia che resti e si consumi
nel suo affanno e nel suo duol.**

De la mateixa manera, s'eleva, encara fastuosa,
la fortuna d'un tirà.
Però, al final, colpida pels déus,
resulta que s'atura i es consumeix
enmig del seu afany i del seu dol.

«Pietoso nume arcier»

G. Bononcini, *Cantate e Duetti* (1721)

**Pietoso nume ancier
ascolta i voti miei
un sol momento.**

Pietós déu arquer,
escolta els meus vots
tan sols un instant:

**Fa che di Tirsi il cor
senta l'istesso ardor
che al cor io sento.**

Fes que el cor de Tirsi
senti el mateix ardor
que jo sento en el meu.

«Cor mio»

F. Cavalli, *La Calisto* (1651)

Cor mio, che vuoi tu?
Che sperì, che brami,
che cerchi di più ?
Più lieto di te
ch'il cielo baciasti
in terra non é.

S'Amor m'impiegò
fu d'oro lo strale
ch'al sen mi scoccò

Cor meu, què vols?
Què esperes, què desitges,
què més busques?
Més felix que tu,
que has besat el cel,
no hi ha ningú en tot el món.

Si Amor m'ha ferit,
ha estat una fletxa d'or
la que m'ha disparat al pit.

«Tango de la Menegilda»

F. Chueca, *La Gran Vía* (1886). Versió de Rafael R. Villalobos

Pobre divo, que para lucir así
no imaginan todo lo que no comí.
Cuando yo me propuse el ser la estrella de Avià,
todos decían «doncs digues-li adeu a la fideuà».

En la Esmuc ingresé
y como Messi me destaqué
un poquito *grosset*,
esmorzava pa-amb-tomaquet.
Todo el claustro se admiraba
al oírme falsetear
y luego como sin querer nada
decían susurrando «ponte a adelgazar»
«ponte a adelgazar, ponte adelgazar».
Con mucho esfuerzo pero en poco tiempo
ya estaba en París en *Le Jardin des Voix*,
y aunque *glamouroso*, en el fondo pensaba
por mucho que el nene
vista de *Loewe*
yo no cambiaría
el *fuet* por el *foie*.

Me decían que para el Musikverein
lo importante era mantener la línea,
y yo que no comía muy obediente ni *crudités*
veía que la Netrebko bien que se hartaba de canapés.

Y ocurrió, sin querer,
que una vez en el Champs-Élysées
donde canté DOS bis
PORQUE ESA ES LA MODA EN PARÍS,
me entró un hambre tan tremenda
que no me pude aguantar
y las flores que me dieron
así en plan *performance* las zampé sin más.
Las zampé sin más. Las zampé sin más.
Todos aplaudían que era muy moderno,
que si Abramovic, que si Mariscal.
Y yo en mi cabeza repetía solo:
ni Bieito, ni Fura,
moderno ni hostias,
yo lo que quería...
¡Es irme a cenar!

«Born this way»

Lady Gaga, *Born this Way* (2011). Versió de Rafael R. Villalobos

Cuando tu voz es contratenor
eres una *superstar*.
El mundo gira alrededor de ti
para bien o para mal.

Cantando en Viena, Berlín y París
hostia, mi carrera va genial,
pero si poco me veis por aquí
pregunta a Christina y a Joan.

Como una estrella fugaz
que cruza el cielo rapaz
de un teatro a otro
y hasta en el Razzmatazz.

En este mundo sin ley
del Barroco soy el rey
contratenor, sí,
Babe, I was born this way.

Don't be a Kauf, just be a Man
Don't be a Kauf, just be a Man

Don't be a Kauf, just be a Man
Don't be a Kauf, just be a Man

Coloratura y buen perfil
todo tienes que tener,
pero después llega Jaroussky
home, y se lo dan todo a él.

Franco Fagioli llega hasta aquí
un registro espectacular...
Y aunque Max tiene una bella voz
nada tengo que envidiar.

Como una estrella fugaz
que cruza el cielo rapaz
de un teatro a otro
y hasta en el Razzmatazz.

En este mundo sin ley
del barroco soy el rey
contratenor, sí,
babe, I was born this way.

«Morgen»

R. Strauss, *Vier Lieder Op. 27* (1894)*

Und morgen wird die Sonne wieder scheinen
Und auf dem Wege, den ich gehen werde,
Wird uns, die Glücklichen, sie wieder einen
Inmitten dieser sonnenatmenden Erde

I demà el sol tornarà a brillar,
i, pel que camí que recorreré,
a nosaltres, els feliços, ens tornarà a unir,
enmig d'aquesta terra banyada de sol.

Und zu dem Strand, dem weiten,
wogenblauen,
Werden wir still und langsam niedersteigen,
Stumm werden wir uns in die Augen
schauen,
Und auf uns sinkt des Glückes
stummes Schweigen...

I baixarem, en silenci i a poc a poc,
a l'ampla platja de blaus onades,
ens mirarem als ulls sense dir res
i sobre nosaltres descendirà el mut silenci
de la felicitat.

«Losing my mind»

S. Sondheim, *Follies* (1971)*

The sun comes up
I think about you
The coffee cup
I think about you
I want you so
It's like I'm losing my mind

Surt el sol,
penso en tu.
La tassa de cafè,
penso en tu.
Et desitjo tant
que és com si perdés el seny.

The morning ends
I think about you
I talk to friends
I think about you
And do they know?
It's like I'm losing my mind

S'acaba el matí,
penso en tu.
Parlo amb amics,
penso en tu.
I ells ho saben?
És com si perdés el seny.

All afternoon, doing every little chore
The thought of you stays bright
Sometimes I stand in the middle
of the floor
Not going left
Not going right

Tota la tarda, mentre feinejo,
segueixo pensant intensament en tu.
A vegades m'estic quieta al mig de la sala,
sense anar a l'esquerra
sense anar a la dreta.

I dim the lights
And think about you
Spend sleepless nights
To think about you
You said you loved me
Or were you just being kind
Or am I losing my mind?

Atenuo els llums
i penso en tu.
Passo les nits en vetlla
pensant en tu.
Vas dir que m'estimaves.
O és que tan sols estaves essent amable?
O és que estic perdent el seny?

I want you so
It's like I'm losing my mind
Does no one know?
It's like I'm losing my mind

Et desitjo tant
que és com si perdés el seny.
Ningú no ho sap?
És com si perdés el seny.

All afternoon, doing every little chore
The thought of you stays bright
Sometimes I stand in the middle
of the floor
Not going left
Not going right

Tota la tarda, mentre feinejo,
segueixo pensant intensament en tu.
A vegades m'estic quieta al mig de la sala,
sense anar a l'esquerra
sense anar a la dreta.

I dim the lights
And think about you
Spend sleepless nights

Atenuo els llums
i penso en tu.
Passo les nits en vetlla

To think about you
You said you loved me
Or were you just being kind!
Or am I losing my mind?

pensant en tu.
Vas dir que m'estimaves.
O és que tan sols estaves essent amable?
O és que estic perdent el seny?

«Blue Angel»

Antony and the Jonhsons, *Antony and the Johnsons* (2000)*

It's the memory of your warmth
That keeps me alive
When I'm burning
And my world's closing in
Ooh, I'm on fire
Ooh, I'm on fire
I hold on to a wheel of burning fear
Ooh, I'm on fire
Ooh, I'm on fire
And then the sky is falling in
And I see your eyes
Hiding in the shadows
Hiding in the flames
Ooh, I'm on fire
Ooh, I'm on fire
I'm on fire
(Ooh, I'm on fire)
(Ooh, I'm on fire)
(Ooh, I'm on fire)
(Ooh, I'm on fire)
It's the memory of your warmth
That keeps me alive
When I'm burning
And my world's closing in
Ooh, I'm on fire
Ooh, I'm on fire
I'm on fire
When I feel like I'm dying
And soon I shall expire
I'm on fire (ooh, I'm on fire)
I'm on fire (ooh, I'm on fire)
Why is that
That I feel like I'm on fire?
Blue angel

És el record de la teva escalfor
el que em manté viu,
quan m'encenc
i el meu món es va empetitint.
Ooh, cremo.
Ooh, cremo.
M'aferro a una roda de temors ardents.
Ooh, cremo.
Ooh, cremo.
I aleshores el cel cau
i veig com els teus ulls
s'amaguen en les ombres,
com s'amaguen en les flames.
Ooh, cremo.
Ooh, cremo.
És el record de la teva escalfor
el que em manté viu,
quan m'encenc
i el meu món es va empetitint.
Ooh, cremo.
Quan em sento com si morís
i sento que aviat finiré,
ooh, cremo.
Per quin motiu
sento que cremo?
Àngel blau.

«Mild und leise»

R. Wagner, *Tristan und Isolde* (1865)*

Mild und leise
wie er lächelt,
wie das Auge
hold er öffnet, -
seht ihr's, Freunde?
Seht ihr's nicht?
Immer lichter
wie er leuchtet,
Stern-umstrahlt
hoch sich hebt?
Seht ihr's nicht?
Wie das Herz ihm
mutig, schwillt,
voll und hehr
in Busen ihm quillt.
Wie den Lippen,
wonnig mild,
süßer Atem sanft entweht:
Freunde! Seht!
Fühlt und seht ihr's nicht?
Höre ich nur
diese Weise,
die so wunder voll und leise.
Wonne klagend,
alles sagend,
mild versöhnend
aus ihm tönend,
in mich dringet, auf sich schwinget,
hold erhallend, um mich klinget?
Heller schallend, mich umwallend,
sind es Wellen sanfter Lüfte?
Sind es Wogen wonniger Düfte?
Wie sie schwellen, mich umrauschen,
soll ich atmen,
soll ich lauschen?
Soll ich schlürfen, untertauchen?
Süß in Düften mich verhauchen?
In dem wogenden Schwall
in dem tönendem Schall,
in des Weltatems
wehendem All -
ertrinken,
versinken,
unbewußt -
höchste Lust!

Amb quina suavitat i tendresa
somriu!
Amb quin encant
manté els ulls oberts!
Ho veieu, amics?
No ho veieu?
Resplendeix
cada vegada amb una llum més intensa.
S'eleva
rodejat d'estels.
No ho veieu?
El cor se li inflama de valor,
ple i sublim,
li brota dins el pit.
Dels seus llavis,
deliciosos i suaus,
exhala un dolç i plàcid alè.
Amics, mireu!
No ho noteu? No ho veieu?
¿Només jo sento
aquesta melodia
que, de manera tan
meravellosa i delicada,
lamenta la joia,
que ho diu tot,
que suaument fa que tot estigui en pau,
que emana d'ell,
penetra dins meu,
oscil·la sobre si mateixa,
reverbera amb encís
i ressona al meu voltant?
Vibra cada cop més clarament
i m'envolta.
Són onades
de brises plàcides?
Són ones
d'aromes plaents?
Mentre van creixent
i m'encerclen,
les haig de respirar,
les haig d'escoltar?
Les haig de beure,
haig de submergir-m'hi?
Haig d'exhalar
dolçament en les aromes?
En el torrent agitat,
en el so harmoniós,
en el tot ondejant
de l'alè del món...
afogar-se,
enfonsar-se,
sense sentits...
goig suprem

LETRAS

*Arreglos musicales: Dani Espasa

«Stille amare»

G. F. Händel, *Ptolomeo, re d'Egitto HWV 25* (1719)

Stille amare, già vi sento
Tutte in seno, la morte chiamar;
già vi sento smorzare il tormento
già vi sento tornarmi a bear

Amargas gotas, ya os siento
en el corazón, llamando a la muerte;
siento cómo apaciguáis mi tormento
siento cómo me devolvéis la paz.

«Alza il ciel»

G. M. Orlanini, *Adelaide* (1729)

Alza al ciel pianta orgogliosa
le sue verdi eccelse cime,
cade un fulmine, e l'opime,
e rimane estinta al suol.

Alza al cielo la planta orgullosa
sus verdes excelsas cimas,
cae después un relámpago sobre ella
y desaparece del suelo.

Tal s'innalza ancor fastosa
la fortuna d'un tiranno.
Ma punita alfin dai numi
fia che resti e si consumi
nel suo affanno e nel suo duol.

Del mismo modo se alza fastuosa
la fortuna de un tirano
que castigada por los dioses
hace que se consuma
en su zozobra y su dolor.

«Pietoso nume arcier»

G. Bononcini, *Cantate e Duetti* (1721)

Pietoso nume ancier
ascolta i voti miei
un sol momento.

Piadoso dios de las flechas
escucha mis votos
un solo instante:

Fa che di Tirsi il cor
senta l'istesso ardor
che al cor io sento.

Haz que el corazón de Tirsi
sienta el mismo ardor
que en el corazón siento yo.

«Cor mio»

F. Cavalli, *La Calisto* (1651)

Cor mio, che vuoi tu?
Che sperì, che brami,
che cerchi di più ?
Più lieto di te
ch'il cielo baciasti
in terra non é.

Corazón, ¿qué quieres?
¿Qué esperas, qué deseas,
qué más buscas?
Hombre más feliz que tú,
que el cielo besaste,
no hay en la tierra.

S'Amor m'impiegò
fu d'oro lo strale
ch'al sen mi scoccò

Si Amor hirió,
fue de oro el dardo
que me disparó al corazón.

«Tango de la Menegilda»

F. Chueca, *La Gran Vía* (1886) * Versión de Rafael R. Villalobos

Pobre divo, que para lucir así
no imaginan todo lo que no comí.
Cuando yo me propuse el ser la estrella de Avià,
todos decían «doncs digues-li adeu a la fideuà».

En la Esmuc ingresé
y como Messi me destaqué
un poquito *grosset*,
esmorzava pa-amb-tomaquet.
Todo el claustro se admiraba
al oírme falsetear
y luego como sin querer nada
decían susurrando «ponte a adelgazar»
«ponte a adelgazar, ponte adelgazar».
Con mucho esfuerzo pero en poco tiempo
ya estaba en París en *Le Jardin des Voix*,
y aunque *glamouroso*, en el fondo pensaba
por mucho que el nene
vista de *Loewe*
yo no cambiaría
el *fuet* por el *foie*.

Me decían que para el Musikverein
lo importante era mantener la línea,
y yo que no comía muy obediente ni *crudités*
veía que la Netrebko bien que se hartaba de canapés.

Y ocurrió, sin querer,
que una vez en el Champs-Élysées
donde canté DOS bis
PORQUE ESA ES LA MODA EN PARÍS,
me entró un hambre tan tremenda
que no me pude aguantar
y las flores que me dieron
así en plan *performance* las zampé sin más.
Las zampé sin más. Las zampé sin más.

Todos aplaudían que era muy moderno,
que si Abramovic, que si Mariscal.
Y yo en mi cabeza repetía solo:
ni Bieito, ni Fura,
moderno ni hostias,
yo lo que querría...
¡Es irme a cenar!

«Born this way»

Lady Gaga, *Born this Way* (2011) * Versión de Rafael R. Villalobos

Cuando tu voz es contratenor
eres una superstar.
El mundo gira alrededor de ti
para bien o para mal.

Cantando en Viena, Berlín y París
hostia, mi carrera va genial,
pero si poco me veis por aquí
pregunta a Christina y a Joan.

Como una estrella fugaz
que cruza el cielo rapaz
de un teatro a otro
y hasta en el Razzmatazz.

En este mundo sin ley
del barroco soy el rey
contratenor, sí,
babe, I was born this way.

Don't be a Kauf, just be a Man
Don't be a Kauf, just be a Man

Don't be a Kauf, just be a Man
Don't be a Kauf, just be a Man

Coloratura y buen perfil
todo tienes que tener,
pero después llega Jaroussky
home, y se lo dan todo a él.

Franco Fagioli llega hasta aquí
un registro espectacular...
y aunque Max tiene una bella voz
nada tengo que envidiar.

Como una estrella fugaz
que cruza el cielo rapaz
de un teatro a otro
y hasta en el Razzmatazz.

En este mundo sin ley
del barroco soy el rey
contratenor, sí,
babe, I was born this way.

«Morgen»

R. Strauss, *Vier Lieder Op. 27* (1894)*

Und morgen wird die Sonne wieder scheinen
Und auf dem Wege, den ich gehen werde,
Wird uns, die Glücklichen, sie wieder einen
Inmitten dieser sonnenatmenden Erde

Und zu dem Strand, dem weiten,
wogenblauen,
Werden wir still und langsam niedersteigen,
Stumm werden wir uns in die Augen
schauen,
Und auf uns sinkt des Glückes
stummes Schweigen...

Y mañana brillará de nuevo el sol,
y por el sendero que recorreremos
a nosotros, los felices, nos volverá a unir
en el seno de esta tierra embriagada de
sol...

Y hacia la extensa playa de olas azuladas
descenderemos lentamente en silencio,
mudos nos miraremos a los ojos
y sobre nosotros caerá el silencio de
la felicidad...

«Losing my mind»

S. Sondheim, *Follies* (1971)*

The sun comes up
I think about you
The coffee cup
I think about you
I want you so
It's like I'm losing my mind

Es salir el sol
y ya pienso en ti.
Es ponerme un café
y ya pienso en ti.
Tengo tantas ganas de ti
creo que estoy perdiendo mi cabeza.

The morning ends
I think about you
I talk to friends
I think about you
And do they know?
It's like I'm losing my mind

La mañana acaba
y pienso en ti.
Hablo con amigos
y pienso en ti.
¿Acaso ellos sabrán algo?
Creo que estoy perdiendo la cabeza.

All afternoon, doing every little chore
The thought of you stays bright
Sometimes I stand in the middle of the floor
Not going left
Not going right

Toda la tarde, en cada pequeña tarea
el pensamiento en ti se mantiene.
A veces me quedo parada en mitad del suelo
Sin ir a la izquierda
sin ir a la derecha.

I dim the lights
And think about you
Spend sleepless nights
To think about you
You said you loved me
Or were you just being kind
Or am I losing my mind?

Me pongo en penumbras
y pienso en ti.
Paso las noches en vela
pensando en ti.
Dijiste que me amabas,
¿Acaso estabas siendo amable?
¿O estoy perdiendo mi cabeza?

I want you so
It's like I'm losing my mind
Does no one know?
It's like I'm losing my mind

Tengo tantas ganas de ti
que creo que estoy perdiendo la cabeza,
¿Nadie se da cuenta?
Estoy perdiendo la cabeza.

All afternoon, doing every little chore
The thought of you stays bright
Sometimes I stand in the middle of the floor
Not going left
Not going right

Toda la tarde, en cada pequeña tarea
el pensamiento en ti se mantiene
A veces me quedo parada en mitad del suelo
Sin ir a la izquierda
sin ir a la derecha.

I dim the lights
And think about you
Spend sleepless nights

Me pongo en penumbras
y pienso en ti.
Paso las noches en vela
pensando en ti.
Dijiste que me amabas,

To think about you
You said you loved me
Or were you just being kind!
Or am I losing my mind?

¿Acaso estabas siendo amable?
¿O estoy perdiendo mi cabeza?

Dijiste que me amabas,
¿Acaso estabas siendo amable?
¿O estoy perdiendo mi cabeza?

«Blue Angel»

Antony and the Jonhsons, *Antony and the Johnsons* (2000)*

It's the memory of your warmth
That keeps me alive
When I'm burning
And my world's closing in
Ooh, I'm on fire
Ooh, I'm on fire
I hold on to a wheel of burning fear
Ooh, I'm on fire
Ooh, I'm on fire
And then the sky is falling in
And I see your eyes
Hiding in the shadows
Hiding in the flames
Ooh, I'm on fire
Ooh, I'm on fire
I'm on fire
(Ooh, I'm on fire)
(Ooh, I'm on fire)
(Ooh, I'm on fire)
(Ooh, I'm on fire)
It's the memory of your warmth
That keeps me alive
When I'm burning
And my world's closing in
Ooh, I'm on fire
Ooh, I'm on fire
I'm on fire
When I feel like I'm dying
And soon I shall expire
I'm on fire (ooh, I'm on fire)
I'm on fire (ooh, I'm on fire)
Why is that
That I feel like I'm on fire?
Blue angel

El recuerdo de tu calor
es lo que me mantiene vivo
cuando me incendio
y mi mundo se encoge.
Oh, estoy ardiendo.
Oh, estoy ardiendo.
Me aferro a una rueda de miedos que arden
Oh, estoy ardiendo.
Oh, estoy ardiendo.
Entonces al caer el cielo
veo tus ojos
escondiéndose entre sombras
escondiéndose entre llamas.
Oh, estoy ardiendo.
Oh, estoy ardiendo.

El recuerdo de tu calor
es lo que me mantiene vivo
cuando me incendio
y mi mundo se encoge.

Cuando pienso que voy a morir
y que pronto expiraré...
Oh, estoy ardiendo.
Oh, estoy ardiendo.
Por qué será
que me siento arder así?
Ángel azul.

«Mild und leise»

R. Wagner, *Tristan und Isolde* (1865)*

Mild und leise
wie er lächelt,
wie das Auge
hold er öffnet, -
seht ihr's, Freunde?
Seht ihr's nicht?
Immer lichter
wie er leuchtet,
Stern-umstrahlt
hoch sich hebt?
Seht ihr's nicht?
Wie das Herz ihm
mutig, schwillt,
voll und hehr
in Busen ihm quillt.
Wie den Lippen,
wonnig mild,
süßer Atem sanft entweht:
Freunde! Seht!
Fühlt und seht ihr's nicht?
Höre ich nur
diese Weise,
die so wunder voll und leise.
Wonne klagend,
alles sagend,
mild versöhnend
aus ihm tönend,
in mich dringet, auf sich schwinget,
hold erhallend, um mich klinget?
Heller schallend, mich umwallend,
sind es Wellen sanfter Lüfte?
Sind es Wogen wonniger Düfte?
Wie sie schwellen, mich umrauschen,
soll ich atmen,
soll ich lauschen?
Soll ich schlürfen, untertauchen?
Süß in Düften mich verhauchen?
In dem wogenden Schwall
in dem tönendem Schall,
in des Weltatems
wehendem All -
ertrinken,
versinken,
unbewußt -
höchste Lust!

Cuan dulce y suave
sonríe,
sus ojos
se entreabren con ternura...
¡Mirad, amigos!
¿No lo veis?...
¡Cómo resplandece
con luz creciente!
Cómo se alza
rodeado de estrellas.
¿No lo veis?
¡Cómo se inflama su corazón
animoso!
Augustos suspiros
hinchán su pecho.
Y de sus labios
deleitosos y suaves
fluye un hálito dulce y puro.
¡Amigos, mirad!
¿No lo percibís? ¿No lo veis?
¿Tan sólo yo oigo
esa melodía
llena de maravillosa
suavidad,
que, cual delicioso lamento,
todo lo revela
en su consuelo tierno,
que, fluyendo de él,
me penetra
resonando en mí
con sus ecos deliciosos
a mi alrededor?
Esa clara resonancia
que me circunda
¿es la ondulación
de blandas brisas?
¿Son olas
de aromas embriagadores?
¡Cómo se dilatan
y me envuelven!
¿Debo aspirarlas?
¿Debo percibir las?
¿Debo beberlas
o sumergirme en ellas?
¿O fundirme
en sus dulces fragancias?
En el fluctuante torrente,
en la resonancia armoniosa,
en el infinito hálito
del alma universal,
en el gran Todo...
perderse, sumergirse...
sin conciencia...
¡supremo deleite!

Biografies

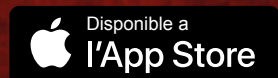

NO ET PERDIS RES LA TEVA GUIA DIGITAL DEL FESTIVAL

DESCARREGA'T GRATIS L'APP DEL FESTIVAL!

Nova guia digital interactiva amb la programació, articles, entrevistes, vídeos... i molt més!

Xavier SABATA

contratenor

El contratenor català està considerat un dels millors i més versàtils de la seva generació tan en el repertori contemporani com en el barroc, tan en òpera com en recital. La temporada 17/18 comença amb *Ottone* al Theater an der Wien. A l'octubre, interpreta el programa *Catharsis* a Atenes i debuta al Wigmore Hall. Altres cites a ressaltar són el debut a la Staatsoper Unter den Linden a

Berlin amb *L'Incoronazione di Poppea* i la seva tornada al Handel Festival a Halle i al Théâtre des Champs-Élysées amb el rol titular de *Rinaldo*; també presenta la seva primera interpretació del *Wienterreise* a L'Auditori de Barcelona i l'enregistrament del seu quart CD en solitari i presenta l'enregistrament de *La Doriclea* de Stradella on interpreta el rol protagonista.

Xavier Sabata que va néixer a Avià el 1976 i estudià saxòfon i teatre a Barcelona, fins que posa la seva atenció al cant amb 26 anys. Amb el seu registre de contratenor contralt-líric el 2005 és un dels cinc seleccionats del projecte *Le jardin des Voix* dirigit per William Christie. Altres projectes interpretats arreu del món que han quedat enregistrats tan en CD com en DVD són: *L'Incoronazione di Poppea*, *Il ritorno d'Ulisse in Patria*, *L'Orfeo* de Monteverdi; *Il Sant'Alessio* de Landi; *La Didone* de Cavalli i *Faramondo*, *Alessandro*, *Tamerlano*, *Arminio* i *Ottone* de Händel; *La Doriclea* de Cesti; els CD *The 5 Countertenors*, *Miracolo d'Amore AmoreAmore*, *Bad guys*, *I Dilettanti*, *Catharsis* i *L'Alessandro amante*. És artista exclusiu del segell Aparthé tot i que ha enregistrat per Erato, Decca, Sony i Harmonia Mundi.

El seu repertori va des del primer barroc, passant pels herois händelians i l'*opera seria*, fins a la música contemporània. Ha estat especialment lloada la seva interpretació de l'òpera contemporània *Kaspar Hauser* composta per Hans Thomalla i interpretada en més de 30 ocasions en diferents escenaris alemanys.

Col·labora habitualment amb Europa Galante, Collegium 1704, The Venice Baroque Orchestra, I Barocchisti, Al Ayre Espanyol, Orquesta Barroca de Sevilla, Armonia Atenea, Concerto Köln, Akademie für Alte Musik Berlin i National Symphony Orchestra Washington, amb directors com ara Fabio Biondi, René Jacobs, Jordi Savall, Gabriel Garrido, Fabio Bonizzoni, Diego Fasolis, Andrea Marcon, Ivor Bolton, George Petrou, Riccardo Minasi, Harry Bicket i Christopher Moulds, entre altres que l'han portat a actuar en escenaris com el Grand Théâtre de Genève, Teatro Real de Madrid, Gran Teatre del Liceu de Barcelona, La Fenice a Venècia, Opéra Royal de Versailles, Ópera de Oviedo, Opéra de Lausanne, Opéra de Monte-Carlo, Concertgebouw d'Amsterdam, Barbican Center de Londres, Lincoln Center de Nova York, Tchaikovski Hall de Moscou, Auditorio Nacional de Madrid o Palau de la Música Catalana de Barcelona. Regularment apareix en els festivals d'Halle, Salzburg, Aix-en-Provence, Innsbruck, Karlsruhe i Ambronay.

Va debutar a Peralada el 2014 amb un recital. Torna el 2016 amb l'espectacle *Alexandre el Gran*, *l'home que va conquerir el món* i enguany com a Artista Resident amb l'òpera *Rinaldo* i amb aquest espectacle de cabaret que ha concebut al costat de Rafael R. Villalobos.

Rafael R. VILLALOBOS

Director d'escena

Premiat a la 7a edició de prestigiós Europäischer Opernregie-Preis d'Opera Europa a Viena el 2013, està considerat com un dels directors més interessants de la seva generació, sent nominat el 2016 als International Opera Awards. Ha estat igualment finalista de l'Independent Opera at Sadler 's Wells a Londres i va ser artista en residència a la Reial Acadèmia d'Espanya a Roma.

Llicenciat per la Reial Escola d'Art Dramàtic de Madrid, va ser distingit amb les més altes qualificacions en el Màster en Estudis Musicals a la Universitat de Barcelona i l'Esmuc, ampliant els seus estudis a la Central School of Speech and Drama de Londres. Entre els seus últims projectes cal destacar *Dido & Eneas* de Purcell al Teatro Real (Madrid), *Elektra* de Strauss a l'Auditori Nacional de Madrid, *Die Entführung aus dem Serail* de Mozart a la West Green House (Hampshire), *Superflumina* de Sciarrino al Teatro Massimo de Palerm i *Hänsel und Gretel* d'Humperdinck a l'Òpera Estatal Hongaresa de Budapest, al costat de directors musicals com David Afkham, Tito Ceccherini o Janos Kovacs.

Creador multidisciplinari, ha estrenat muntatges a Espanya, Itàlia, Alemanya, Regne Unit, Hongria i la República Txeca. Especialment interessat per anar fins els límits de l'òpera tradicional, va ser la presentació a Barcelona el 2012 de la seva peça *A Welcome Guest: microòpera per a un sol performer*, una versió lliure de *Dido & Eneas* protagonitzada per Pere Jou que va ser molt celebrada per la crítica i el públic.

Seguint aquesta línia, ha presentat igualment *Romaesamoralrevés* a partir d'obres de Calderón de la Barca al Tempietto de Bramante de Roma, i ha estat convidat per DeLaPuríssima a dirigir *Hagiografies* al Teatro de La Zarzuela de Madrid, espectacle en col·laboració amb el Quartet Quiroga.

Ha debutat enguany al Festival Castell Peralada dirigint *Acis & Galatea* (Händel) i aquest espectacle de cabaret.

Dani ESPASA

Director musical

Nascut a la Canonja, va estudiar piano als Conservatoris de Tarragona i Barcelona, i arquitectura a l'UPC de Barcelona. Ha treballat com a compositor, pianista i director musical de teatre, dansa i televisió (TV3 i TVE). A més de ser productor i compositor de diversos discs de Lídia Pujol, també és director musical, pianista i acordionista de la cantant Maria del Mar Bonet. Ha dirigit l'ensemble de música contemporània Bcn216, i ha estrenat i enregistrat peces per a piano dels compositors Joan Albert Amargós i Enric Granados. Des del 2003 és pianista i clavecinista col·laborador de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC), amb qui ha enregistrat com a solista pels segells Naxos, Harmonia Mundi i BIS Records.

Després de completar els estudis de clavecí i baix continu amb Béatrice Martin a l'Escola Superior de Música de Catalunya (Esmuc), cursos amb Pierre Hantaï i Olivier Beaumont, i estudis de música de cambra amb J. Savall, P. Memelsdorff, J.-P. Canihac i M. Kraemer, inicia una intensa activitat en grups de música barroca, renaixentista i medieval. En aquesta etapa treballa amb Hespèrion XXI, Le Concert des Nations, Mala Punica, La Hispanoflomenca, Les Sacqueboutiers de Toulouse i La Caravaggia. Ha actuat en prestigiosos festivals de música i sales de concerts d'Europa, Amèrica i Àsia.

Des del 2005 és director de l'orquestra barroca Vespres d'Arnadí.

Actualment és professor d'Improvisació i de Música de cambra a l'Escola Superior de Música de Catalunya (Esmuc).

Al Festival Castell de Peralada ha dirigit als contratenors Xavier Sabata (2014), Max Emanuel Cencic (2015) i també l'espectacle *Combattimento* de Monteverdi (2016).

VESPRES D'ARNADÍ

Orquestra Barroca

És un conjunt creat l'any 2005 per Dani Espasa i Pere Saragossa per oferir versions plenes d'emoció, frescor i espontaneïtat, utilitzant instruments i criteris històrics. El seu nom recorda els concerts que al segle XVIII, eren habitualment oferts als vespres com a postres dels sopars distingits de nobles i burgesos. Carabassa, sucre i ametlles són els ingredients de l'arnadí, una de les postres més antigues del País Valencià.

Els músics de Vespres d'Arnadí, a la vegada són col·laboradors de grups com Les Talents Lyriques, Accademia Bizantina, Friburg Barockorkester, Europa Galante o Ensemble Matheus.

El conjunt ha actuat en importants sales i festivals d'Europa com ho són els de Halle, Praga, Olomouc, Madeira, Sevilla, Santander, Santiago de Compostela, Lugo, Madrid, Peralada, Torroella de Montgrí i Barcelona. Des del 2016, entre juny i juliol, ofereixen el seu propi Festival Vespres d'Arnadí a espais emblemàtics de Barcelona amb un gran èxit de públic i ressò a la premsa.

Alguns dels seus discs són *Pièces de Symphonie* de Charles Desmazures, *Missa en Re Major* de Josep Mir i Llussà i *Anna Maria Strada* de Händel, enregistraments que han aconseguit elogis de la crítica especialitzada.

Des de 2012 Vespres d'Arnadí rep ajudes del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya com a formació estable i des del 2015 com a orquestra barroca prioritària de Catalunya, així com també rep ajudes de l'Institut Ramon Llull en les seves actuacions fora de Catalunya.

Al Festival Castell de Peralada han actuat en diverses ocasions sota la direcció de Dani Espasa i Fausto Nardi. El seu debut va ser l'any 2015 al costat del contratenor Xavier Sabata.

EL FESTIVAL RECOMANA

17 AGOST · 22h · ESPECTACLE DE CLOENDA

FOLIA

DANSA, HIP HOP I
MÚSIQUES BARROQUES

Compra la teva entrada a:
www.festivalperalada.com - T. 34 972 53 82 92

CASINOS

GRUP PERALADA

AMB EL

FESTIVAL
CASTELL
PERALADA

Acosta Danza, Carlos Acosta. © Toti Ferrer

CASINO BARCELONA · CASINO PERALADA · CASINO TARRAGONA · CASINO BARCELONA.ES
Argentina: MELINCUE CASINO & RESORT · SANTA FE CASINO & HOTEL
Uruguai: SALTO HOTEL & CASINO · RIVERA CASINO & RESORT
Xile: OVALLE CASINO & RESORT

www.grupperalada.com